

Τυλιγμένη στο ασημένιο περιτύλιγμα της ιστορίας της, δεν είναι μόνον το αμπαλάζ των τιμημένων αριθμών, το 718, που δίνει τα εύσημα στο αυτοκίνητο. Είτε Cayman είτε Boxster, τούτη η 718, έρχεται κάτι περισσότεροι από μισό αιώνα μετά τις τόσο διακεκριμένες πρόγονές της.

Δικαίως το Τσουφενχάουζεν μας θυμίζει την σπουδαία παρακαταθήκη του παρελθόντος, αν και οι φανατικοί θα βρουν κάτι για να διαμαρτυρηθούν, κάτι για να γκρινιάξουν.

Αν όμως αποτελεί ένα είδος ιεροσυλίας που ο ατμοσφαιρικός φλατ 6, έγινε τούρμπο φλατ 4, το αμάρτημα είναι μικρότερο, από τότε που κατασκευάστηκε Porsche με τον κινητήρα μπροστά, Porsche SUV, Porsche πεντάπορτη. Ας πούμε ότι το αμάρτημα είναι περίπου το ίδιο, με εκείνο του '98 που τα φλατ μοτέρ απέκτησαν υδροχιτώνια.

Είναι το χάδι της τεχνολογίας, που καμιά φορά ισούται με το πικρό χάδι της αλήθειας. Να το αποφύγεις, δεν μπορείς. Και για μερικούς αυτό είναι κάπως οδυνηρό.

Περνώντας μόνος, κάποια 220 χιλιόμετρα μέσα με μια 718 Cayman και καμιά 50αριά με μια 718 Boxster, τα περισσότερα από τα οποία, μέσα στα δάση του Μέλανα Δρυμού, άλλοτε με ιδανικές συνθήκες και άλλοτε με πυκνή κυκλοφορία, θαύμασα το εξαιρετο πλαίσιο. Δεν έμεινα κατάπληκτος από τις επιδόσεις, τουλάχιστον της μικρής (300 PS, κοίτα που φτάσαμε να μην μας εντυπωσιάζουν 300 ίπποι), όχι γιατί είναι αργή. Τουναντίον, αλλά ακριβώς διότι χωνεύεται από το τόσο καλό της στήσιμο. Ευθύβολο, εύκολο, συχνά συναρπαστικό.

Εξάισια φρένα που ανταποκρίνονται με έναν αδιόρατο λυγμό, από κοντά και το PDK που ταιριάζει ολοένα περισσότερο, κερδίζοντας σιγά – σιγά και τους αμετακίνητους εραστές των μάνιουαλ κιβωτίων.

Για τους μείον δύο κυλίνδρους, τι να πούμε; Κάτι ανάμεσα σε ιστορική αναγκαιότητα και ιστορικό συμβιβασμό. Έχουμε να τους δούμε σε Porsche, από το '76 στις 912 και το '72 στις 914. Όχι υδρόψυκτους, ούτε υπερτροφοδοτούμενους, βέβαια. Και όχι, δεν θυμίζει Subaru, ούτε πολύ περισσότερο τουρμπάτο σκαραβαίο.

Είναι ένας σύγχρονος κινητήρας, οι υπερπληρώσεις περνούν σχεδόν απαρατήρητες, είναι αποτελεσματικός, είναι το σήμερα. Σήμερα που τα πάντα πιέζουν προς το αδιάλλακτο downsizing, και την απανταχού παρούσα αποδοτικότητα.

Αυτά ως πρώτη εντύπωση, θα επανέλθω.